

**BRIEF WODOROWY
MATERIAŁ TEZOWO – INFORMACYJNY
KONFERENCJA PRASOWA**

1. **Wykorzystanie wodoru niskoemisyjnego jest jedną ze ścieżek dekarbonizacji polskiej gospodarki** – szansę tę w szczególności może wykorzystać polski przemysł.
2. **Wdrażanie innowacyjnych technologii** produkcji wodoru pozwoli na odpowiednio wczesne przestawienie polskiej gospodarki na czyste technologie budujące naszą konkurencyjność.
3. **Wodór może być również wykorzystany jako magazyn energii** – wzrost wykorzystania odnawialnych źródeł energii w systemie elektroenergetycznym,
4. Prace nad projektem ustawy wynikają z analizy potrzeb polskiego rynku energetycznego oraz wzrostu zainteresowania technologiami wodorowymi na świecie i upowszechniania ich wykorzystania. Potrzeba regulacji gospodarki wodorowej była wielokrotnie zgłaszana przez interesariuszy polskiego rynku, m.in. spółki Skarbu Państwa, podmiotów uczestniczących w pracach Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej.
5. **Przyjęcie zmian w przepisach** stanowi realizację kamienia milowego Krajowego Planu Odbudowy, termin realizacji przypada w IV kwartale 2023 r.
6. **Projektowane rozwiązania są zgodne z tzw. nowym pakietem gazowym**, tj. rozporządzeniem i dyrektywą UE ustanawiających wspólne zasady rynku wewnętrznego gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru,
7. Ustawa ma charakter typowo regulacyjny wprowadza siatkę pojęć koniecznych do rozwoju i funkcjonowania rynku wodoru w Polsce.
8. Będą funkcjonowały dwa systemy:
 - a) system wodorowy – budowany na wzór systemu gazowego, stworzenie operatorów systemów wodorowych, rozdział działalności (wytwarzania, transportu, sprzedaży)
 - b) system gazowy, działający jak obecnie, operatorzy systemów gazowych będą mogli działać na rynku wodorowym.
9. **Przepisy projektu nie definiują wodoru** - zrezygnowano z próby przyjęcia legalnej definicji wodoru, jest to pojęcie powszechnie znane, zarówno w języku potocznym jak i nauce.
10. Niezależnie od powyższego projektodawca zdecydował się na wprowadzenie definicji poszczególnych rodzajów wodoru:
 - a) **wodoru niskoemisyjnego** - może być produkowany z paliw kopalnych, o ile proces produkcji powoduje odpowiednie redukcje emisji np. produkcja wodoru z wychwytem CO₂,
 - b) **wodoru odnawialnego** – produkowany z odnawialnych źródeł energii,
 - c) **wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego (RFNBO)**– wodór wyprodukowany w procesie elektrolizy zgodnie z wytycznymi UE.

Już teraz wiemy, że strona społeczna zgłaszała uwagi doprecyzowujące ww. definicje, więc będziemy chcieli je zmodyfikować.

11. **Sieci ograniczone geograficznie** – instrument rozwoju dla rozproszonych systemów, urzeczywistnia idee dolin wodorowych, mniej obowiązków regulacyjnych, łatwiejsze funkcjonowanie, służą one przede wszystkim dostarczaniu wodoru do odbiorców bezpośrednio przyłączonych do tej sieci.
12. Obecnie trwa analiza zgłoszonych uwag do projektu ustawy.

Materiał dodatkowy:

1. Prowadzone działania w obszarze gospodarki wodorowej:

- **Wodorowy kontrakt różnicowy** – trwają prace nad wdrożeniem tzw. kontraktu różnicowego, czyli mechanizmu wsparcia rozwoju rynku wodoru RFNBO w Polsce. Kontrakt różnicowy ma polegać na udzielaniu pomocy publicznej w formie ustalonej wcześniej kwoty dopłaty do ceny 1 kg wodoru wyprodukowanego przez producenta i wykorzystanego w Polsce przez odbiorcę tego wodoru. Mechanizm ma ułatwić zastępowanie, głównie w przemyśle, tzw. wodoru szarego wodorem odnawialnym, a także wspierać rozwój zeroemisyjnego transportu. Dotychczas przygotowano główne założenia do ustawy ustanawiającej mechanizm, w tym opis mechanizmu aukcyjnego.
- **Grupa konsultacyjna ds. wodorowego kontraktu różnicowego** – w ramach Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce (dalej: Porozumienie) powołano grupę konsultacyjną składającą się z przedstawicieli sektora, której celem jest współpraca z przedstawicielami DEG w wypracowaniu rozwiązań ujętych w wodorowym kontrakcie różnicowym.
- **Działania prowadzące do pozyskania środków na finansowanie wodorowego kontraktu różnicowego z Funduszu Modernizacyjnego** - trwają prace nad zmianą ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.
- **Aktualizacja Polskiej Strategii Wodorowej do roku 2030 z perspektywą do roku 2040** – prowadzone są prace nad dostosowaniem PSW do aktualnej sytuacji rynkowej i unijnego prawodawstwa. W ramach Porozumienia zakończono zbieranie ankiety w zakresie koniecznych kierunków rozwoju gospodarki wodorowej i działań jakie należy podejmować by cele te zrealizować. Jej wyniki posłużą DEG do dalszych prac.

2. Cele RED III (dyrektywa o odnawialnych źródłach energii)¹ na 2030 r.:

- Wodór pochodzący z odnawialnych źródeł energii ma stanowić **42 % wodoru wykorzystywanego w przemyśle** (zarówno do celów energetycznych, jak i nieenergetycznych).
- Wodór pochodzący z odnawialnych źródeł energii ma stanowić co najmniej **1% udziału w końcowym zużyciu energii w transporcie**.

3. **Paliwa odnawialne pochodzenia niebiologicznego:** (ang. *Renewable Fuels of Non-Biological Origin, RFNBO*) oznaczają paliwa ciekłe i gazowe produkowane ze źródeł odnawialnych innych niż biomasa (czyli z energii wiatrowej, słonecznej, wodnej lub geotermalnej), co przy obecnych możliwościach produkcyjnych przekłada się na **wodór oraz jego pochodne (np. amoniak, metanol)**.

4. **Zapotrzebowanie wodoru RFNBO 2030 r. i 2035 r. w tys. t oraz na pozostały wodór (otrzymywany tradycyjnie z surowców kopalnych) jaki będzie nadal wykorzystywany:**

	2030		2035	
	pozostały wodór	wodór RFNBO	pozostały wodór	wodór RFNBO
przemysł	642	270	690	414
transport	339	46	396	38
suma	981	316	1086	452

¹ II nowelizacja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych

5. **Sektory z zapotrzebowaniem na wodór:** produkcja nawozów (ok. 50% całości wykorzystywanego wodoru) i petrochemia (5%), ciepłownictwo, energetyka, hutnictwo. Produkcja paliw zużywa ok. 30% całości wykorzystywanego wodoru.
6. **Pozyskanie wodoru RFNBO:** Szacuje się, że do 2030 r. możliwe jest wybudowanie w Polsce mocy produkcyjnych wodoru RFNBO pozwalających produkować ok. 43 tys. t rocznie (projekty IPCEI i CEEAG finansowane w ramach środków pochodzących z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności w ramach Krajowego Planu Odbudowy – fundusz BGK) oraz **136 tys. t w ramach ewentualnego finansowania z kontraktu różnicowego na wodór**. Pokrycie pozostałej części zapotrzebowania, czyli **ok. 136 tys. t**, będzie musiało nastąpić w drodze **importu** wodoru RFNBO lub zielonego amoniaku.
7. **Koszty wsparcia produkcji wodoru RFNBO:** W zależności od wyboru wariantu dopłaty, koszt wsparcia produkcji wodoru RFNBO (łącznie 1350 tys. t przez 10 lat) w Polsce może **wynieść 20 mld PLN** (w przypadku wyboru dopłaty stałej) albo **11 mld PLN** (gdyby została wybrana dopłata waloryzowana). Są to koszty dla wariantu podstawowego, a wspierającego produkcję połowy wynikającego z celów RED III zapotrzebowania na wodór RFNBO).